

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 17. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 7. februar
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Nikolaj Villumsen (EL), fungerende formand, Jeppe Bruus (S),
Camilla Hersom (RV), Karsten Hønge (SF) Erling Bonnesen (V),
Mikkel Dencker (DF), og Mette Bock (LA).

Desuden deltog: Økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager, udenrigsminister
Martin Lidegaard, erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen,
uddannelses- og forskningsminister Sofie Carsten Nielsen, minister
for fødevarer, landbrug og fiskeri Dan Jørgensen og transportminister
Magnus Heunicke.

Nikolaj Villumsen fungerede som formand under hele mødet.

Punk 1. Rådsmøde nr. 3294 (økonomi og finans) den 18. februar 2014

Den fungerende formand meddelte, at eventuelle ændringer til økofindagsordenen ville blive skriftligt forelagt i uge 7. En udtalelse fra Finansudvalget om decharge til Kommissionen for gennemførelse af budgettet for 2012 blev uddelt på mødet.

Økonomi- og indenrigsministeren forelagde sagen om decharge 2012 til forhandlingsoplæg og de øvrige sager til orientering. Rentebeskatningsdirektivet var taget af dagsordenen, men forventes at blive drøftet med henblik på enighed på rådsmødet 11. marts.

FO 1. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2012

– Rådshenstilling

Rådsmøde 3294 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 208 (side 401, senest behandlet i EUU 6/12-13)

Økonomi- og indenrigsministeren: Økofin ventes at vedtage sin henstilling til Europa-Parlamentet om at godkende Kommissionens budgetgennemførelse i 2012, dvs. decharge. Det er Parlamentet, der træffer afgørelse om decharge til Kommissionen, hvilket vi forventer vil ske i april. Rådets henstilling indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag. Rådets henstilling er udarbejdet med udgangspunkt i Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2012. Henstillingen anbefaler, at der gives decharge til Kommissionen. Derudover indeholder henstillingen en lang række generelle og sektorspecifikke anbefalinger og bemærkninger, som er blevet drøftet indtil nu. Kommissionen skal efterfølgende træffe foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i så-

vel Parlamentets afgørelse som Rådets dechargehenstilling. Det vil sige, at der bliver en opfølgning fra Kommissionens side på bemærkningerne.

Hvis man ser på revisionserklæringen, har Revisionsretten for sjette år i træk afgivet en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed. På samme vis gives en positiv erklæring om de underliggende transaktioners lovlighed og den formelle rigtighed for indtægterne, indgåede forpligtelser på alle udgiftsområder samt betalingerne på udgiftsområdet for administrationsudgifter og andre udgifter. Desværre har Revisionsretten dog ikke i år set sig i stand til at give en positiv erklæring for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed som helhed. Retten afgiver således en negativ erklæring om de underliggende betalinger på seks ud af syv udgiftsområder, idet der skønnes at være fejl i over 2 pct. af betalingerne. Samlet set vurderer Revisionsretten, at den mest sandsynlige fejlrate er steget fra 3,9 pct. i 2011 til 4,8 pct. i 2012.

Revisionsretten har som nævnt for sjette år i træk afgivet en positiv erklæring uden forbehold om Kommissionens regnskabsafklæring. Det finder regeringen tilfredsstillende. Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at Revisionsretten afgiver en positiv erklæring om de underliggende transaktioner og betalinger vedrørende EU's egne indtægter og udgiftsområdet "administrationsudgifter og andre udgifter". Regeringen finder det derimod særdeles utilfredsstillende, at fejlraten er steget, og at Revisionsretten har måttet afgive en negativ erklæring om betalingerne både på udgiftsområder, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemslandene, og på udgiftsområder forvaltet direkte af Kommissionen.

FO Når det alligevel er regeringens opfattelse, at vi fra dansk side, også i år, bør tilslutte os Rådets henstilling om, at der gives decharge til Kommissionen, skyldes det især tre argumenter:

For det første har Danmark fået konkrete indrømmelser i forhandlingerne, som fastholder fokus på sund finansforvaltning og på at nedbringe fejlraten. Det drejer sig bl.a. om, at vi i Rådets henstilling har fået sat fokus på,

- at der dæmmes op for national overimplementering af især regler om offentlige udbud og støtteberettigelseskrav,
- at EU-midlerne anvendes bedre og med særligt fokus på at sikre EU-merværdi og sammenhæng mellem resultater og ressourcefordeling, og
- at finansielle korrektioner anvendes effektivt, så EU's budget lider mindst muligt tab.

For det andet kan vi tilslutte os rådshenstillingen, fordi vi anerkender, at fejlraten ligger på et noget lavere niveau end i perioden før 2009, hvor Danmark også stemte for at give Kommissionen decharge. Hvis der skal være en sammenhæng i det, vi gør, skal vi også give decharge i år. Dertil kommer, at stigningen i fejlraten de seneste år bør ses i lyset af, at Revisionsretten har forbedret sine metoder til at finde fejl. Disse nye kilder til fejl skal selvfølgelig rettes op, men det sker ikke fra den ene dag til den anden.

For det tredje har Danmark i en årrække haft stor indflydelse på udformningen af Rådets henstilling. Vi er gået særdeles kritisk til det, og det har haft sin effekt, og derfor vil det være i orden at stemme for henstillingen i sidste ende. Ved at stemme nej vil der være en risiko for, at vores indflydelse vil blive mindre, da der derved ikke i samme grad skal tages hensyn til vores synspunkter. Det synes jeg er et godt argument for at stemme for. Det vil være ærgerligt, hvis ikke vi kan følge arbejdet til dørs. Danmark er blandt de mest aktive lande i spørgsmålet om budgetopfølgning ud fra nogle grundlæggende synspunkter om rimelighed i forvaltningen af EU's midler.

Det er på denne baggrund min opfattelse, at vi fra dansk side bør tilslutte os Rådets henstilling til Parlamentet om, at der gives Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen i 2012.

Erling Bonnesen meddelte, at Venstre støttede forhandlingsoplægget. Han var enig i, at det er utilfredsstillende, at fejlratene er steget, og glædede sig over, at regeringen går til stålet. Erling Bonnesen spurgte om, hvad man præcis vil gøre for at undgå national overimplementering. Erling Bonnesen bad derudover ministeren uddybe, hvad der menes med konsekvens.

Mette Bock sagde, at Liberal Alliance støttede forhandlingsoplægget. Grunden til, at man har fundet flere fejl, kunne meget vel være en forbedret kontrol. Liberal Alliance var dog bekymret for det bureaukrati, det medfører. En stor del af fejlene findes inden for landbrugsområdet, som i forvejen er meget detaljeret reguleret af et system, der er umuligt for den enkelte landmand at regne ud. Bureaukratiet kan nå et niveau, hvor man i forsøget på at finde den sidste fejl, vanskeliggør produktionen. Mette Bock bad også ministeren kommentere de sidste dages diskussion om korruption i EU.

Mikkel Dencker påpegede, at DF i modsætning til Finansudvalget ikke kunne tiltræde regeringens holdning. En lignende fejlrate i statsadministrationen eller i en kommune ville blive opfattet som fuldstændig uacceptabel, men når det sker på EU-niveau, trækker man på skuldrene. Det var ikke godt nok, og Dansk Folkeparti kunne derfor ikke støtte forhandlingsoplægget.

Nikolaj Villumsen delte bekymringen over fejlraten, der var steget for tredje år i træk. Holland, Sverige og Storbritannien har tidligere undladt at stemme for, og han ville gerne vide, hvordan de reagerede i år. Det kunne være relevant for Danmarks stillingtagen.

Økonomi- og indenrigsministeren sagde, at hvis regeringens nuværende reaktion var at sammenligne med et skuldertræk, ville Kommissionen nødtigt se regeringen ryste på hovedet. Danmark er særdeles aktiv i spørgsmålet om budgetopfølgning og i arbejdet med at få fejlraten ned. Man er ikke for fin til at have noget med det at gøre, tværtimod vil man finde ud af, hvad der skal til, for at skatteydernes penge bruges bedre. Det gør regeringen på baggrund af, at regnskabernes rigtighed er blevet bekræftet for sjette år i træk. Det er fornuftigt at forfine metoderne, så man finder flere fejl og kan korrigere sin adfærd.

Ministeren svarede Erling Bonnesen, at man vil implementere den fælles lovgivning på en gennemskuelig måde. Der findes lovgivning, som er så kompleks, at den i sig selv er fejlfremkaldende – apropos Mette Bocks karakteristik af landbrugsstøtten. Regeringen er derfor i gang med at lave en dansk udbudslov som opfølgning på det reviderede udbuds-direktiv.

Ministeren svarede Erling Bonnesen, at hun med konsekvens mente, at det skal korrigeres, hvis der sker fejludbetalinger, og at man skal bruge alle tilgængelige redskaber til at forhindre fejl. Der kan være et par lande, der hellere vil lægge afstand til det, fordi man risikerer at skulle betale fejludbetalte penge tilbage. Her skal Danmark insistere på korrektioner.

Ministeren påpegede, at man må diskutere, hvordan man undgår overimplementering og utilstrækkelig implementering, hver gang der er et nyt direktiv på bordet. Man har måske haft tendens til at implementere pr. automatik, men det kræver et lovarbejde i Folketinget at finde den rigtige måde at implementere et direktiv inden for det givne spillerum. Systematisk overimplementering – det, man kalder gold-plating – er i sig selv en kilde til fejl. Danmark følger også med i, om pengene bliver brugt godt og har en effekt. Det mente regeringen, at man bør fortsætte med.

Ministeren fortalte, at Storbritannien, Holland og Sverige sandsynligvis vil stemme imod forslaget, men syntes ikke, det var en gyldig grund til at Danmark skulle gøre det samme. Danmark skal stemme for, fordi grundlaget er i orden, idet Revisionsretten har afgivet erklæring om regnskabernes rigtighed, og fordi man kan påvirke processen i retning af bedre budgethåndtering. Alle var bekymrede over de stigende fejlratere, og ministeren håbede, at man også kunne blive enige om at arbejde for en forbedring. Det ville klæde Danmark at gøre en forskel.

Ministeren svarede Mette Bock, at hun ikke havde fulgt debatten om korrupcion i EU.

Erling Bonnesen havde hæftet sig ved, at noget lovgivning er så komplekst, at man ikke kan undgå at lave fejl. Det mindede ham om Finansministeriets overimplementeringskontor, som han gerne ville høre hvordan det gik med. Erling Bonnesen nævnte, at man i forbindelse med vækstforhandlingerne på fødevarerområdet drøfter, hvilke emner der kunne tages op til et landetjek, og at det måske kunne udvides til flere områder. Det ville muligvis nedbringe fejlraten.

Nikolaj Villumsen påpegede, at tilfældene af fejl og svig var blevet flere, og det var det, udvalget blev bedt om at tage stilling til. Han mente, at Danmark burde høre til den kreds af lande, der kræver et stop for fejl og ikke vil godkende budgettet. Enhedslisten kunne derfor ikke tilslutte sig regeringens forhandlingsoplæg.

Økonomi- og indenrigsministeren var enig med Nikolaj Villumsen i, at fejlraten var problematisk, men traf på den baggrund den modsatte konklusion: Danmark bør netop være med i de kredse, hvor fejlene bliver bekæmpet, hvor man optimerer procedurerne, og

hvor man har indflydelse, i stedet for at stemme nej og trække sig bukkende tilbage fra problemerne. Hun påpegede, at der var tale om fejl, ikke om svig, misbrug eller korrupsion. Fejl er selvfølgelig trælse, men man kan gøre noget ved dem.

Ministeren svarede Erling Bonnesen, at forenkling giver mening, fordi der er tilfælde, hvor den centrale hensigt og den nationale gennemførelse ikke passer som hånd i handske. Ministeren kendte bedre til udbudsloven end til landbrugsloven, og her har man lavet en implementering, der gør det svært at undgå fejl. Derfor skal der laves en egentlig dansk udbudslov, der er til at overholde. Kommissionen har fået analyseret nogle programmer under Den Europæiske Socialfond, og Danmark har taget initiativ til at bede Kommissionen om også at analysere andre udgiftsområder med særlige problemer, f.eks. i struktur-fonden. Ministeren vidste ikke, hvilket kontor Erling Bonnesen henviste til, men fortalte, at regeringen har nedsat Virksomhedsforum for enklere regler for at få en direkte tilbage-melding fra erhvervslivet på, hvad der kan administreres mere enkelt.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens for-handlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

Udg. 2. Rentebeskatningsdirektivet

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0727

Rådsmøde 3294 – bilag 1 (samlentat side 11)

KOM (2008) 0727 – bilag 4 (henvendelse af 7/11-13 fra Concord Danmark
vedr. rentebeskatningsdirektivet)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 208 (side 400, senest behandlet i EEU 6/12-13)

Punktet var udgået.

3. Den fælles bankafviklingsmekanisme (SRM)

– Status

KOM (2013) 0520

Rådsmøde 3294 – bilag 1 (samlenotat side 13)

KOM (2013) 0520 – bilag 4 (notat af 8/1-14 om dansk deltagelse i

forhandlinger om en mellemstatslig aftale om fælles afviklingsfond for SRM)

KOM (2013) 0520 – bilag 3 (udkast til udtalelse om bankafviklingsforslaget)

KOM (2013) 0520 – svar på spørgsmål 1 (om hvor mange penge EU-landene har brugt på bankpakker siden 2008)

KOM (2013) 0520 – spørgsmål 2 (om sammenligning mellem den danske model og forslaget til den fælles bankafviklingsmekanisme)

EU-note (12) – E 46 (EU-note af 13/9-13)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 208 (side 395, senest behandlet i EEU 6/12-13)

EUU alm. del (13) – bilag 60 (side 179 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 8/11-13) (fortroligt – dtfo.ft.dk)

Økonomi- og indenrigsministeren: Vi har som bekendt lavet et kompromis i Rådet den 18. december lige inden topmødet om afviklingsforordningen. Det er nu genstand for forhandlinger med Europa-Parlamentet med henblik på en aftale inden europaparlamentsvalget. På det kommende møde får vi en statusorientering, men jeg forventer ikke, at der kan slås søm i en endelig aftale. Ud over forordningen består Økofins kompromis også af den kommende mellemstatslige aftale om de sektorfinansierede afviklingsfonde. Det forhandles i øjeblikket samtidig med, at kompromisset indeholder principper for brofinansieringsordning – dvs. et backstop – som vi sidst talte om den 24. januar.

Når det gælder forordningen, vedrørte drøftelserne på Økofin især beslutningsprocessen i afviklingsinstansen og Rådets rolle. De centrale elementer i Økofins kompromis blev generelt, som jeg redegjorde for forud for Økofin i december. Der er ikke sket store fremskridt i forhandlingerne med Parlamentet om Rådets kompromis. Parlamentet støtter ikke økofinkompromisets rolle til Rådet i afviklingsinstansen eller arbejdsdelingen mellem det centrale og det nationale niveau. Parlamentet ønsker i stedet en rolle til Kommissionen, og at den fælles afviklingsinstans alene har ansvaret for alle banker i bankunionen, ikke kun de største. Parlamentet er desuden stærkt kritisk over for den mellemstatslige aftale om afviklingsfonden. Det forstår man godt, da Parlamentet ikke har indflydelse på en mellemstatslig aftale, uanset at de principper, som den mellemstatslige aftale er baseret på, også findes i forordningen.

Jeg redegjorde sidst for hovedprincipperne i den mellemstatslige aftale og problemstillingen om brofinansiering – og dermed om den bro, man kan lave mellem en sektorfinansieret fond, der langsomt tømmes, og en genopfyldt sektorfinansieret fond. Der er endnu ikke klarhed om aftalen, og forhandlingerne om den fortsætter, herunder på et møde i dag, og sigtet er en aftale inden den 1. marts. Spørgsmålet om brofinansiering skal hånd-

teres i et separat spor. Jeg forventer at kunne give flere detaljer om status på sagen og mulige kompromismuligheder umiddelbart inden Økofin i marts.

Erling Bonnesen spurgte, om ministeren vurderede, at man kunne nå til enighed inden europaparlamentsvalget.

Økonomi- og indenrigsministeren troede godt, det kunne nås, hvis der bliver et rum at diskutere den fælles afviklingsmekanisme i. På sidste økofinmøde blev der sendt meget klare signaler om, at man bliver nødt til at kunne forhandle reelt med Europa-Parlamentet, som med Lissabontraktaten er blevet en forhandlingspartner med egentlig indflydelse. Derfor kan Rådet ikke bare sige, at Rådets kompromis er definitivt. I og med at det fælles tilsyn er færdigt og vedtaget og at man er begyndt at ansætte folk, vil man også gerne have afviklingsmekanismen på plads. De to ting spiller sammen og udgør kernen i bankunionen.

4. Europæisk semester: Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2014

– Rådskonklusioner

KOM (2013) 0800, KOM (2013) 0801, KOM (2013) 0785

Rådsmøde 3294 – bilag 1 (samlenotat side 15)

EUU alm. del (13) – samrådsspørgsmål B (om Kommissionens vækstanalyse for 2014)

EU-note (13) – E 6 (note af 3/12-13 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens vækstundersøgelse)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 208 (side 403, senest behandlet i EEU 6/12-13)

Økonomi- og indenrigsministeren: Vi skal vedtage rådskonklusioner om Kommissionens vækstundersøgelse for 2014. Konklusionerne er et input til de overordnede anbefalinger, som skal vedtages af DER den 20.-21. marts, og som landene ventes at tage højde for i deres nationale reformprogrammer og konvergensprogrammer i april. I kender det som en del af mekanikken i det europæiske semester – vi forholder os generelt til økonomien i den første del af semesteret og specifikt til de enkelte økonomier i anden halvdel. I øjeblikket danner vi os det generelle overblik over den europæiske økonomi og de overordnede udsigter, som landene skal tage hensyn til, når de laver deres reformprogrammer. Konklusionerne ventes at lægge vægt på, at landene fortsat prioriterer en landespecifik og vækstvenlig finanspolitisk konsolidering; genskabelse af lånemulighederne for erhvervslivet; reformer, der fremmer konkurrencen på produktmarkederne, herunder i servicesektoren og det digitale indre marked; forskning; uddannelse; grøn økonomi og bedre jobmuligheder, ikke mindst for unge. Det er ikke kun gode intentioner, men noget, der reelt kan gavne i den nuværende økonomiske situation. Regeringen forventer at kunne støtte konklusionerne.

Nikolaj Villumsen spurgte, om regeringen har en oversigt over, hvilke konsekvenser målsætningerne vil have for Danmark?

Økonomi- og indenrigsministeren svarede, at man er i den del af det europæiske semester, hvor man forholder sig generelt til den europæiske økonomi, og derfor hverken kender de specifikke anbefalinger eller deres konsekvenser for Danmark. Den danske regering og det danske Folketing skal til den tid lave det danske reformprogram og det danske konvergensprogram. Hun henviste til aftalen mellem regeringen, Europaudvalget og Finansudvalget om samråd, der følger det europæiske semester.

5. Europæisk semester: Proceduren for makroøkonomiske ubalancer, varslingsrapport 2014

– Rådskonklusioner

KOM (2013) 0790

Rådsmøde 3294 – bilag 1 (samlenotat side 18)

EUU alm. del (13) – samrådsspørgsmål B (om Kommissionens vækstanalyse for 2014)

EU-note (13) – E 6 (note af 3/12-13 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens vækstundersøgelse)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 208 (side 402, senest behandlet i EUU 6/12-13)

Økonomi- og indenrigsministeren: Vi skal også vedtage konklusioner om Kommissionens varslingsrapport som input til Kommissionens dybdegående analyser af 16 lande, herunder Danmark, i foråret. Det er de analyser, der bygger på de makroøkonomiske ubalancer. I husker de forskellige indikatorer, hvor Danmark bl.a. er slået ud på det private gældsniveau. Konklusionerne ventes overordnet at pege på, at der er fremskridt i mange lande mod korrektion af ubalancer, herunder betalingsbalanceunderskud, svag konkurrenceevne og ubalancer i den finansielle sektor. Der er dog behov for fremskridt, herunder med hensyn til høj privat og offentlig gæld samt høj udlandsgæld. Vi vil vende tilbage til sagen, når de dybdegående analyser af landene foreligger. Konklusionerne er altså endnu et skridt på vejen, og derfor forventer regeringen også at kunne støtte dem.

6. Forberedelse af G20-møde for økonomi- og finansministre samt centralbankchefer den 22.-23. februar 2014

– Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 3294 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Økonomi- og indenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Retningslinjer for EU's 2015-budget

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3294 – bilag 1 (samlenotat side 25)

Økonomi- og indenrigsministeren nævnte ikke dette punkt, men besvarede spørgsmål fra udvalget.

Erling Bonnesen spurgte om, hvad man gør for, at udgiftslofterne bliver overholdt.

Økonomi- og indenrigsministeren svarede, at regeringen har kæmpet for en flerårig finansiell ramme med stramme lofter, og at man stadig kæmper sammen med ligesindede lande. Lofterne fastsættes centralt, lidt ligesom den danske kommuneaftale.

17. Europaudvalgsmøde 7/2-14

8. Eventuelt

9. Siden sidst

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3291 (udenrigsanliggender) den 10. februar 2014

Den fungerende formand bød den nye udenrigsminister velkommen.

Udenrigsministeren så frem til samarbejdet med udvalget og forsikrede om, at han ville gøre sit bedste for at bevare en kontinuitet på området. Han forelagde alle punkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender til orientering.

1. Sydlige naboer (Egypten, Libyen, Tunesien)

– *Politisk drøftelse/Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3291 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 17/1-14, referat foreligger ikke

EUU alm. del (13) - bilag 136 (side 224, behandlet i EUU 15/11-13)

Udenrigsministeren: På rådsmødet ventes en kort drøftelse af folkeafstemningen i Egypten den 14.-15. januar og den nye forfatnings betydning for den videre proces. Der forventes også vedtagelse af rådskonklusioner om Egypten med særligt fokus på menneskerettighedssituationen og den videre politiske proces. Udviklingen i Egypten er fortsat meget sammensat. På den ene side er det glædeligt, at forfatningen nu er på plads, og at overgangsprocessen mod demokrati og civilt styre kører videre. På den anden side er det bekymrende med polariseringen og den fortsatte vold. Det samme gælder menneskerettighedssituationen og indsnævringen af det politiske handlerum for oppositionen. Rådet ventes at hilse den nye forfatning velkommen og opfordre til, at det kommende præsident- og parlamentsvalg vil blive afholdt i henhold til internationale standarder. EU har ved flere lejligheder tilbudt at bidrage med EU-valgobservatørmissioner. Jeg forventer også, at EU og dets medlemslande vil sende et klart signal til Egypten om, at det er vigtigt, at den politiske proces er demokratisk og inklusiv, og at alle egypteres rettigheder skal respekteres.

Regeringen mener, at EU bør fastholde dialogen med Egypten og bidrage til at afhjælpe nogle af landets store sociale udfordringer. Samtidig bør EU fastholde presset på de egyptiske myndigheder og opfordre til en mere inklusiv proces og til at respektere de grundlæggende rettigheder, som også er indeholdt i den nye forfatning. EU spiller en vigtig rolle i formidlingen af budskabet om respekt for menneskerettigheder og demokrati til de egyptiske myndigheder.

Nikolaj Villumsen ærgrede sig på baggrund af de fortsatte menneskerettighedskrænkelser i Egypten over, at regeringen har besluttet at genoptage støtten til de egyptiske myndigheder. Han ville gerne kende den nye ministers holdning til den beslutning. De sidste par dage havde der været en international kampagne mod de mange fængslinger af journalister i landet. Også politisk aktive bliver fængslet.

Udenrigsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at man altid må afveje fordele og ulemper i den slags spørgsmål. Der var flertal i Udenrigspolitisk Nævn og i Europaudvalget for at genoptage støtten, fordi man vurderer, at det giver mere indflydelse.

Nikolaj Villumsen påpegede, at man fra dansk side hele tiden har støttet det egyptiske civilsamfund. Det var støtten til regimet, han fandt problematisk.

2. Syrien (Irak og Libanon)

– *Politisk drøftelse/Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3291 – bilag 1 (sammenotat side 5)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 17/1-14, referat foreligger ikke

EEU alm. del (13) – bilag 136 (side 218, behandlet i EEU 15/11-13)

Udenrigsministeren: På rådsmødet vil vi drøfte konflikten i Syrien, herunder de igangværende forhandlingsbestræbelser i Genève, den humanitære situation samt destruktio- nen af Syriens kemiske våben. Som bekendt blev Genève II-konferencen åbnet med et ministermøde den 22. januar, hvor Danmark deltog, efterfulgt af en uges indledende for- handlinger mellem det syriske regime og oppositionen. Parterne stod meget stejlt over for hinanden fra første ord, og forløbet i første forhandlingsrunde har da også været karakte- riseret ved store udfordringer og til tider tilbageslag – men også ved mindre fremskridt. I første omgang må vi fokusere på det positive i, at det er lykkedes FN's særlige udsen- ding, Lakhdar Brahimi, at få igangsat direkte forhandlinger mellem parterne. Diskussio- nerne har fokuseret på Genève-kommunikatet og en politisk løsning og på tillidsskabende skridt, herunder muligheden for at få forbedret den humanitære adgang til belejrede be- boelsesområder og på løsladelse af fanger på begge sider. Overordnet har drøftelserne dog endnu ikke kastet noget substantielt resultat af sig, og forhandlingssituationen er fortsat aldeles skrøbelig. Jeg er dog glad for, at den syriske oppositionskoalition har be- kræftet deres villighed til at møde op til en ny forhandlingsrunde, der begynder på man- dag den 10. februar. Derimod venter vi fortsat på, at regimet officielt bekræfter deres del- tagelse, men det forventes, at de ligeledes vil møde op.

Det er endnu for tidligt at sige, hvad Genève II vil føre til. Der er ingen tvivl om, at det bli- ver en lang og vanskelig proces med mange og svære udfordringer på vejen. Vi kan der- for heller ikke forvente os store resultater på den helt korte bane. Men det vigtige er, at der med denne konference er givet liv til det politiske spor. Indtil videre et meget skrøbe- ligt liv, men dog et liv. Fra dansk og europæisk side holder vi fast i, at konflikten og de enorme menneskelige lidelser kun kan bringes til ende med en politisk løsning. Der er simpelthen ikke udsigt til en militær løsning. Selv om forventningerne til udkommet af Ge- nève II er begrænsede, er det centralt, at der i de kommende dage arbejdes på at holde både regimet og oppositionen fast på den videre proces. Fra dansk side vil vi sammen med det internationale samfund lægge så stort et pres på parterne som muligt. Og det vil vi fortsætte med under hele forhandlingsprocessen gennem FN, EU og vores bilaterale kontakter til særlig den moderate syriske opposition. Samtidig vil vi støtte koalitionen i at styrke deres repræsentation inde i Syrien.

Forhåbentlig kan Genève II-processen bidrage til at lindre lidelserne for de 9,3 millioner syrere, som har behov for humanitær assistance. Flygtningestrømmen tiltager stadig og runder snart 2,5 millioner. Samme antal mennesker anslås at opholde sig i områder i Sy- rien uden for regelmæssig rækkevidde af nødhjælpen, herunder i belejrede boligområder,

hvor man vurderer, at 250.000 mennesker befinder sig. Danmark forsøger løbende at bidrage til forbedret humanitær adgang ved at lægge pres på konfliktparterne.

Erling Bonnesen bad ministeren uddybe forventningerne til Genève II-konferencen og spurgte om, hvordan det gik med de kemiske våben, og om, hvordan Danmark vil presse på.

Mette Bock bad ministeren uddybe, hvad regeringen helt præcis presser på for, og hvordan den gør det. Mener man eksempelvis, at løsningen er en overgangsregering med Assad? Har regeringen overvejet, hvad den ønsker?

Nikolaj Villumsen regnede en politisk løsning som den eneste måde, man kan få nødhjælp frem og forhåbentlig på sigt en fredsaftale i hus på. Han påpegede, at der er mange stedfortrædere i krigen, som repræsenterer forskellige diktaturer. Nikolaj Villumsen var enig med regeringen i, at Iran burde deltage i Genève II-konferencen. Han opfordrede til at invitere kurderne med som selvstændig forhandlingspartner. De udgør landets største sekulære kraft og bebor et stort, relativt roligt område med mange flygtninge.

Jeppe Bruus spurgte, om man vidste mere om situationen i Homs. Giver den anledning til overvejelser om, hvorvidt den humanitære indsats kan skrues sammen på en anden måde, og er der udsigt til konkrete aftaler?

Udenrigsministeren svarede, at regeringen er forsigtigt håbefuld. Bare det at få forhandlingsparterne til at være i det samme rum er lidt af en bedrift, og der er lang vej til en egentlig løsning. Han svarede Mette Bock, at Danmark, som de fleste ligesindede lande, ikke tror på en overgangsregering med Assad, men at man er nødt til at forhandle. Hvis staten skal fungere, kan man ikke fjerne alle, der har haft noget med det nuværende styre at gøre, men selve partitoppen mente han ikke var en del af løsningen. Man må finde en måde at få de konstruktive og moderate grupper i koalitionen demokratisk valgt i en overgangsregering først, og senere må man stabilisere et statsapparat med en større demokratisk legitimitet og bredde. Det er svært at nå dertil, når konflikten er så eskaleret, som den er.

Udenrigsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at der er to kurdiske repræsentanter i koalitionsforhandlingsdelegationen.

Udenrigsministeren svarede Erling Bonnesen, at den anden afhentning af kemiske stoffer blev foretaget 27. januar af et dansk-norsk transportskib. Udleveringen er forsinket, men man arbejder på, at alle vil gøre deres yderste for at leve op til FN og OPCW's beslutninger og undgå yderligere forsinkelser. Det er især landtransporten, der er svær. Man forventer, at det vil blive gennemført.

Udenrigsministeren svarede Jeppe Bruus, at man ikke vidste mere om situationen i Homs, end hvad pressen kunne fortælle. Et af de spor, man forfølger i Genève, er, om

man kan forestille sig militære aftaler til at sikre adgang til nødhjælp for civilbefolkningen. Man taler også om fangeudvekslinger.

Mette Bock spurgte, om man skulle være bekymret over forsinkelsen af udleveringen af kemiske våben. Hvor længe troede ministeren at forsinkelsen ville vare?

Nikolaj Villumsen var bekendt med de to kurdiske repræsentanter i forhandlingsdelegationen, men opfordrede alligevel til at invitere Syriens kurdere som en selvstændig part. Det kurdiske spørgsmål spiller en stor rolle i nabolandene, og det kunne det også komme til at gøre i fremtidens Syrien, hvor 10 pct. af befolkningen er kurdere. De ønsker også selv at blive betragtet som en selvstændig part. Nikolaj Villumsen mindede om, at Danmark har spillet en positiv rolle i anerkendelsen af kurderne i Irak.

Han spurgte, om regeringen vurderede regimets og Ruslands forslag om en folkeafstemning om Syriens fremtid som en farbar vej. Det kunne forpligte dem til at skabe stabilitet frem mod valget. Andre har talt for permanente fredsforhandlinger, så enkelte kriser ikke afbryder dem fuldstændig.

Udenrigsministeren svarede Mette Bock, at det havde været utilfredsstillende, at det var så svært at få transporteret de kemiske våben over land. Det var af regimet blevet begrundet med sikkerhedsproblemer, emballageproblemer osv. Man forventer, at våbnene kommer af sted. Alle parterne, inklusive russerne, har en interesse i, at det lykkes. Man regner med et par måneders forsinkelse, men kan ikke udstede garantier.

Udenrigsministeren sagde, det var FN, der bestemte, hvem der deltager i forhandlingerne. Baggrunden for de grupperinger, man har lavet, er et stærkt håb fra omverdenens side om, at det kan lykkes at bevare Syrien som ét land med de nuværende grænser, og at det kunne sende et forkert signal, hvis man begynder at opdele koalitionen i forskellige grupperinger. Det var en tungtvejende grund til FN's beslutning om, at koalitionen forhandler som én gruppe.

Nikolaj Villumsen havde indtryk af, at den kurdiske forhandlingsdelegation, der ønskede at komme med, anerkender Syrien som et samlet land, og at de har været meget marginaliserede.

3. Yemen

- *Politisk drøftelse/Rådskonklusioner*
Rådsmøde 3291 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Det østlige partnerskab

- *Politisk drøftelse*
Rådsmøde 3291 – bilag 1 (samlenotat side 11)
Det Europæiske Råd 24-25/10-13 – bilag 12 (konklusioner fra
DER-mødet 24-25/10-13)
Udvalgsmødereferat:
EUU alm. del (13) – bilag 226 (side 491, senest behandlet i EEU 13/12-13)
EUU alm. del (11) – bilag 126 (side 24, forhandlingsoplæg vedr. Ukraine
forelagt EEU 7/10-11)

Udenrigsministeren: På mødet vil vi også drøfte den alvorlige situation i Ukraine. I januar har vi set voldelige sammenstød mellem politi, voldelige grupperinger og demonstranter med sårede og dødsfald til følge. Der er fortsat risiko for en yderligere eskalering af krisen.

Fra dansk side følger vi med bekymring situationen. Vi indkaldte derfor den 24. januar den ukrainske ambassadør til samtale i Udenrigsministeriet. Her blev det gjort helt klart, at den ukrainske regering bør iværksætte hurtige og uafhængige undersøgelser af alle dødsfald og overgreb på demonstranter. Ved samme lejlighed blev det understreget, at Danmark forventer, at den ukrainske regering sikrer, at ukrainsk lovgivning – herunder de love, vi så vedtaget den 16. januar – ikke ville skabe hindringer for den vigtige danske støtte til civilsamfund og ngo'er i Ukraine, som udmøntes gennem Danmarks naboskabsprogram. Siden da har det ukrainske parlament besluttet at trække lovene tilbage, hvilket er et positivt skridt. Det er i sig selv særdeles positivt, at Parlamentet nu har genoptaget arbejdet, men det udestår, at der skabes dialog om konkret samarbejde og resultater mellem regeringen og oppositionen for at sikre, at situationen ikke eskaleres i voldelig retning. Parterne står fortsat uforsonligt overfor hinanden.

Vi støtter fra dansk side et fortsat stærkt EU-engagement i Ukraine, både med konkret bistand og politisk i form af forsøg på facilitering af en reel og konstruktiv dialog mellem styret, oppositionen og civilsamfundet, så der kan findes en fredelig vej ud af den politiske krise, der går i vestlig retning. Således har udenrigsrepræsentanten, Catherine Ashton, i denne uge aflagt endnu et besøg i Kiev. EU skal presse på, for at alle parter tager afstand fra de voldelige ekstreme kræfter, der findes både på politiets side og iblandt demonstranterne, og at der følges op med uafhængig efterforskning af drab og overgreb. Risikoen for indførelse af undtagelsestilstand må minimeres. Selv om Ruslands opførsel over for Ukraine har været stærkt kritisabel og bærer et tungt ansvar for situationen i lan-

det, er Rusland i dag også meget bekymret for udviklingen i Ukraine. For at undgå misforståelser om EU's intentioner og eskalering af volden vil vi søge at fremme en stærkere rolle for OSCE og Europarådet i Ukraine. Det er vigtigt, at EU også har en åbenhjertig dialog med Rusland om situationen i Ukraine. I EU-kredsen arbejder vi endvidere fra dansk side for, at EU fremadrettet tilskynder den nye regering, som udpeges af præsident Janukovitj, til at fortsætte ad reformsporet i forhold til demokrati og retsstatsprincipper. Det er vigtigt, at vejen banes yderligere for en senere underskrivelse af en aftale med EU. Det skal udnyttes, at døren holdes åben i forhold til yderligere modernisering, hvis det kan lade sig gøre.

På udenrigsministermødet vil vi også have en generel drøftelse af Moldova og Georgien. De to lande tog et stort skridt nærmere Europa, da vi på Vilniustopmødet i november kunne parafere associerings- og frihandelsaftalerne med Moldova og Georgien. Det er meget glædeligt, at de to lande har stået fast på deres europæiske kurs. Nu er det forventningen, at aftalerne bliver undertegnet senest i august 2014, så snart den juridisk-tekniske gennemgang er afsluttet. Vi må regne med, at Georgien og Moldova også fremadrettet vil komme under russisk pres for at afstå fra at indgå aftalerne, ligesom vi har set det med Armenien og Ukraine. Derfor skal mere for mere-princippet i naboskabspolitikken udnyttes fuldt ud, så Moldova og Georgien får mere bistand fra EU end oprindeligt forudsat. Ud fra samme tilgang har vi fra EU's side iværksat konkrete støttetiltag, bl.a. forhøjelse af importkvoten for moldovisk vin, ligesom der før jul blev taget et stort skridt i retning af visumfrihed til Moldova.

Erling Bonnesen spurgte om, hvad man vil og kan gøre for at presse myndighederne og støtte civilsamfundet i Ukraine.

Mette Bock spurgte, om det var på nationalt plan eller EU-plan, at regeringen ville facilitere en dialog med det ukrainske civilsamfund, og om der ikke var en grænse for, hvad man kan acceptere, før man overvejer sanktioner?

Nikolaj Villumsen påpegede, at Ukraine snarere er et oligarki end et demokrati, og at de protesterende ikke alle sammen var specielt demokratiske, men dem, der var, måtte man støtte. Han opfordrede til, at man gjorde det nemmere for ukrainske studerende at få visum, og til at overveje, hvad man ellers kunne gøre for civilsamfundet. Nogle gange syntes han at man fra dansk og europæisk side glemmer den ukrainske befolkning. At afholde folkeafstemning om, hvorvidt Ukraine skulle med i handelsaftalen, som det var blevet foreslået, ville give befolkningen et reelt valg.

Nikolaj Villumsen fortalte, at der på europarådsmødet ugen før havde været en fremlæggelse af situationen i Moldova. Siden januar er tre af oppositionens tv-stationer blevet lukket, og regeringen er ved at fremlægge et nyt forslag om en ny valglov, der ligner den ukrainske. Var det det, ministeren betegnede som en europæisk kurs?

Udenrigsministeren svarede, at det på tværs af alle de forskellige lande og konflikter handler om at holde en balance mellem at opretholde en kritisk dialog og at bevare fokus på menneskerettighedskrænkelser.

Ministerens svarede Mette Bock, at både den danske ambassade og EU er i daglig kontakt med parterne. Han svarede Erling Bonnesen, at man gerne vil styrke det ukrainske civilsamfund så hurtigt som muligt, men at man ikke kan forandre Ukraines politiske kultur på en gang. Med hensyn til visumliberalisering kunne han fortælle, at Danmark har lanceret en visumliberaliseringshandleplan over for Ukraine i 2010, som kræver, at Ukraine vedtager en ret omfattende lovgivning, hvis den skal implementeres. Her er Ukraine stadig i første fase.

Udenrigsministeren sagde om situationen i Moldova, at det altid er bekymrende, når der lukkes tv-stationer eller når der foregår andre overgreb på ytringsfrihed og menneskerettigheder. Det er en konstant afvejning af, hvor meget man skal kritisere, og hvor meget man skal inddrage med henblik på at opbygge en stærkere demokratisk tradition.

Nikolaj Villumsen sagde, at Moldova kun er på europæisk kurs, for så vidt angår handelsaftalen, ikke hvad menneskerettigheder og demokrati angår. Derfor opfordrede han til, at man strammer sprogbrugen op i forhandlingerne med Moldova.

Udenrigsministeren kvitterede for retorikanbefalingerne og svarede, at Danmark forsøger at støtte de rigtige kræfter i Moldova. Man støtter god regeringsførelse, forbedring af parlamentets sociale kapacitet, evnen til at lovgive og en ombudsmandsinstitution.

5. Cuba

– Vedtagelse

–

Rådsmøde 3291 – bilag 1 (sammenotat side 14)

Senest på EUU-mødet 15/11-13, men punktet blev ikke omtalt

Udenrigsministeren: Det forventes, at Rådet som A-punkt vil give bemyndigelse til, at EU-Kommissionen og udenrigsrepræsentanten indleder forhandlinger om en bilateral aftale mellem EU og Cuba om politisk dialog og samarbejde. Der er enighed om dette hos alle 28 EU-lande. Når EU ønsker at indlede forhandlinger med Cuba, skal det ses i lyset af, at der er gennemført forsigtige reformer i Cuba og sket nogle forbedringer på menneskerettighedsområdet. Det vurderes, at der ikke længere er langtidsfængslede politiske fanger i Cuba, og reformer har lettet muligheden for, at cubanske borgere kan rejse ud og ind af landet. Samtidig finder der dog fortsat chikane sted mod kritikere af den cubanske regering, bl.a. i form af korttidsfængslinger. Der er desuden stadig klare begrænsninger i ytringsfriheden i Cuba.

Der er enighed blandt de 28 EU-lande om, at EU bør medvirke til at fremme de forsigtige reformforsøg og til at fremme menneskerettigheder og demokrati i Cuba. EU er en vigtig samhandelspartner for Cuba, og det er relevant at bruge dette forhold som afsæt for samarbejde på andre områder og dermed forsøge at skubbe udviklingen i den rigtige retning. En aftale vil have som et af sine hovedformål at styrke dialogen med Cuba, og det gælder ikke mindst dialogen om vigtige emner som menneskerettigheder, demokrati og reformer. Under forhandlingerne om en aftale vil udviklingen i Cuba blive fulgt nøje, og fremdriften i forhandlingerne tilpasset til situationen. Der er desuden mulighed for at afbryde forhandlingerne, hvis situationen særlig med hensyn til menneskerettigheder og demokrati skulle udvikle sig negativt.

Nikolaj Villumsen var enig i, at der skal presses på for menneskerettighederne i Cuba, og han opfordrede ministeren til at overveje, hvordan civilsamfundet kan styrkes. Han fandt det positivt, at EU åbner op, idet den amerikanske blokade hæmmer Cubas udviklingsmuligheder.

Udenrigsministeren svarede, at EU har et bistandsprogram for civilsamfundet, som kommer til at indgå i forhandlingerne.

6. Zimbabwe

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmøde (udenrigsanliggender) den 10. februar 2014, men forventes vedtaget på et kommende rådsmøde*
Rådsmøde 3291 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt, men besvarede spørgsmål fra udvalget.

Erling Bonnesen spurgte, om situationen i Zimbabwe giver grund til at lempe sanktionerne mod landet. Hvilke fremskridt er der i så fald sket? Og har Danmark stadig indfrosset den del af den danske udviklingsbistand, der går til myndighederne i landet?

Udenrigsministeren svarede, at man forventer at vedtage en lempelse af EU's sanktionsregime over for Zimbabwe i form af en suspendering af personer og virksomheder, som er omfattet af EU's målrettede restriktioner, sådan at de kun kommer til at omfatte hr. og fru Mugabe og våbenvirksomheden ZDI. Man vil også lempe sanktionerne på EU-bistanden pr. 1. november 2014. Den tilgang støtter Danmark, og ministeren mente, det var vigtigt med den fælles EU-profil, som er på vej. Der var tale om små skridt fremad, sanktionerne havde ikke været en entydig succes.

Erling Bonnesen gentog sit spørgsmål om, hvorfor man slækker på sanktionerne.

Udenrigsministeren kunne ikke svare detaljeret på, hvilke fremskridt der er sket i Zimbabwe. Men selv om der var lang vej igen, var der sket fremskridt i reformprocessen, og her har EU vurderet, at de fremskridt kan begrunde en lempelse i håb om, at det kan virke befordrende for reformsporet.

7. EU's prioriteter i FN's menneskerettighedsfora i 2014

- *Vedtagelse*
Rådsmøde 3291 – bilag 3 (supplerende samlenotat)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Den Centralafrikanske Republik (CAR)

- *Politisk drøftelse/Rådskonklusioner*
Rådsmøde 3291 – bilag 4 (supplerende samlenotat)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

17. Europaudvalgsmøde 7/2-14

9. Eventuelt

10. Siden sidst

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3292 (almindelige anliggender) den 11. februar 2014

Udenrigsministeren forelagde alle punkterne på rådsmødet vedrørende almindelige anliggender til orientering.

1. Præsentation af prioriteterne for det græske formandskab

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3292 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

Udenrigsministeren: Grækenland overtog EU-formandskabet den 1. januar 2014. På rådsmødet vil Grækenland præsentere sit formandskabsprogram. Det udgør sidste del af det irske, litauiske og græske trioformandskab. Overordnet er der lagt op til et formandskab, der vil være præget af valget til Europa-Parlamentet den 25. maj og udløbet af den nuværende Kommissions embedsperiode. Grækenland har derfor mindre tid end et normalt formandskab til at gennemføre sine prioriteter. Hovedtemaet for det græske formandskab er "Mere Europa – bedre Europa". Under denne overskrift vil Grækenland fokusere på, at EU leverer resultater på områder som styrkelse af vækst- og beskæftigelse, forstærket ØMU og konsolideret bankunion og forbedret koordination af migrationspolitikken. Endelig ønsker Grækenland at sætte fokus på maritime politikker, både i forhold til de maritime erhverv og til udvinding af energiressourcer.

Det græske formandskab fremmer en dagsorden, vi fra dansk side kan være tilfredse med. Det forstærkede fokus på vækst og beskæftigelse samt styrkelse af ØMU'en er også i dansk interesse.

Nikolaj Villumsen mente, at migrationspolitikken skulle tages meget alvorligt. Han henvisede til de tragiske episoder, hvor flygtninge er druknet i Middelhavet. Senest var et skib blevet skubbet fra græsk farvand ind i tyrkisk farvand, hvor det forliste. Ifølge FN er asylsystemet i Bulgarien nu også brudt sammen. Han opfordrede til, at man overvejer, om det nuværende system er klogt og human.

Udenrigsministeren understregede, at regeringen støtter op om EU's initiativer på migrationsområdet. Migrationen så han som et svært europæisk problem, som man har et fælles ansvar for at løse. Middelhavstaskforcen, der blev nedsat efter ulykken ved Lampedusa, var et vigtigt skridt i retning af at få EU til at udnytte sine værktøjer og politikker så effektivt som muligt, f.eks. ved at stabilisere oprindelses- og transitlande. Regeringen har gjort det klart, at den gerne vil bistå de sydlige lande.

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 20.-21. marts 2014

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3292 – bilag 1 (samlenotat side 4)

EUU alm. del (13) - bilag 241 (fortroligt) (udkast til kommenteret dagsorden) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 20-21/03-14 - bilag 2) (dtfo.ft.dk)

EUU alm. del (13) - bilag 210 (fortroligt) (brev fra formanden for DER vedr. energi) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 20-21/03-14 - bilag 1) (dtfo.ft.dk)

Udenrigsministeren: For så vidt angår forberedelsen af mødet i Det Europæiske Råd den 20.-21. marts, forventer jeg, at Kommissionen vil præsentere den kommenterede dagsorden, og at vi vil tage den til efterretning. Den egentlige substansdrøftelse af dagsordenen for mødet i Det Europæiske Råd vil først finde sted på vores møde den 18. marts umiddelbart forud for topmødet. Jeg vil dog gerne kort nævne de emner, som jeg på nuværende tidspunkt regner med vil være de vigtigste på mødet i Det Europæiske Råd i marts.

For det første forventer jeg, at der vil være en drøftelse af Kommissionens forslag til EU's klima- og energipolitik for 2030. Forslaget blev fremlagt den 22. januar i år. Der er tale om en meget vigtig diskussion, da en ambitiøs klima- og energipolitik er afgørende for at sikre investeringssikkerhed for aktørerne i energisektoren og for at sikre en robust europæisk konkurrenceevne i den globale økonomi. En ambitiøs klima- og energipakke er i klar dansk interesse og har bred støtte blandt erhvervsliv og organisationer i Danmark. Det er også derfor, at vi vil arbejde for bindende mål på alle tre områder. Og sidst men ikke mindst er det absolut nødvendigt, at de europæiske lande står sammen og finder løsninger på de klimaforandringer, som vi allerede er begyndt at mærke konsekvenserne af. Herudover vil Det Europæiske Råd også drøfte implementeringen af konklusionerne om energi fra mødet i maj 2013.

For det andet forventer jeg en drøftelse af det europæiske semester. Det er den proces, der udgør rammen for de økonomisk-politiske samarbejdsprocesser i EU og udstikker de økonomisk-politiske retningslinjer for medlemsstaterne nationale reform- og konvergensprogrammer. Under disse drøftelser vil der blive gjort status for EU's strategi for vækst og beskæftigelse for 2010-2020, den såkaldte Europa 2020-strategi.

For det tredje forventer jeg, at Det Europæiske Råd vil have en drøftelse af den industrielle konkurrenceevne i EU. Drøftelsen vil basere sig på Kommissionens seneste meddelelse om industripolitik i EU og vil adressere forskellige emner som f.eks. energipriser og udvikling i infrastruktur.

Jeg forventer også, at der vil blive gjort status over forhandlingerne om den fælles afviklingsmekanisme og resultatet af arbejdet med skattespørgsmål. Særligt rentebeskatningsdirektivet ventes behandlet, fordi Det Europæiske Råd har givet frist for vedtagelse heraf senest i marts.

Endelig forventer jeg, at Det Europæiske Råd vil drøfte af forholdet mellem EU og Afrika forud for topmødet i april. Afhængigt af udviklingen vil der naturligvis kunne komme yderligere emner på dagsordenen.

Erling Bonnesen havde hæftet sig ved, at ministeren ville vende tilbage, når der var noget mere konkret på bordet, men også ved, at ministeren mente, det var vigtigt med høje ambitioner for klimamålene. Han spurgte – også på baggrund af den aftale, regeringen dagen forinden havde indgået – om, hvordan man vil undgå, at de højere klimamål koster job, som man indtil videre har sagt, man vil. Betyder det, at man vil fravige klimamålene, hvis de koster job? Han gjorde opmærksom på, at gartnerisektoren og andre energitunge produktionserhverv er under voldsomt pres, og slagteribranchen er heller ikke færdig med at fyre. Set med hans øjne hang det ikke sammen at indføre højere klimamål uden at skade beskæftigelsen.

Nikolaj Villumsen spurgte til ministerens forventninger til klimamålene.

Udenrigsministeren svarede Erling Bonnesen, at diskussionen handlede om 2030-målene. Den aftale, regeringen sammen med Det Konservative Folkeparti og Enhedslisten lavede dagen før, handlede om mål for 2020. Regeringen arbejder løbende på at sikre sammenhængen mellem den grønne konkurrenceevne og klimamålene, så man bevarer de 106.000 private job, der er i den grønne sektor i dag, og styrker den danske grønne sektors position på det internationale marked. De sektorer – herunder gartnerisektoren – der oplever problemer, må justere ind og finde konkrete løsninger. Han anerkendte problemet, men det måtte man så løse; barnet skulle ikke skylles ud med badevandet. Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten og regeringen er uenige med Venstre om ambitionsniveauet og tror, at en CO₂-reduktion på 40 pct. i 2020 vil udvikle teknologierne og sikre dansk erhvervslivs position. Venstre lå nærmere på 34 pct., men ministeren mente, de var enige om, at klimamålene ikke skal koste job. Man havde nok også en fælles interesse i en fælles europæisk klimapolitik, der kan skabe grønne markeder og forstærke energieffektiviseringsindsatserne i de europæiske industrier, så danske virksomheder kan få en konkurrencefordel ved at være mere energieffektive end de udenlandske.

Ministeren påpegede, at danske slagteriernes udfordringer ikke primært drejer sig om energipriser, men om lønninger, og nævnte, at de danske produktionsvirksomheder i gennemsnit er 3,5 pct. mere effektive end deres udenlandske kolleger, fordi man i Danmark har fokuseret på området. Derfor støtter regeringen tre bindende mål om energieffektivitet, klimagasser og vedvarende energi. Europa skal ikke sejles agterud af USA og Kina, der i stigende grad fører aktiv politik på området.

Ministeren svarede Nikolaj Villumsen, at han også selv gerne ville vide, hvordan klimamålene ender med at se ud. Kommissionen havde spillet ud med 40 pct. CO₂-reduktion i 2030 og et mål for vedvarende energi på 27 pct. Der vil være lande, der vil hæve målene, og lande, der vil sænke dem. Man må derfor overveje, hvordan man kan billiggøre omstil-

lingen, f.eks. ved at sikre en ordentlig infrastruktur, et liberaliseret indre energimarked, hvor man kan afsætte den vedvarende energi. Og der skal laves en ramme om målene, som er så fleksibel, at man kan høste gevinsterne der, hvor de er billigst, og hvor man får mest for pengene. På Det Europæiske Råd diskuterer man både klimamål og konkurrenceevne, og den kombinerede tilgang tilslutter regeringen sig.

Erling Bonnesen gentog sit spørgsmål om, hvorvidt regeringen vil fravige klimamålene, hvis de viser sig at koste job, f.eks. i gartneribranchen.

Nikolaj Villumsen spurgte, om der findes nogle eksempler på en succesrig liberalisering af energisektoren i Europa. Udvalget havde tidligere drøftet nogle uheldige eksempler med Connie Hedegaard: I England har der været store prisstigninger som følge af liberaliseringer, og i Bulgarien har man solgt elsektoren til tre russiske firmaer, der havde monopoliseret landet i tre dele og sat prisen 100 pct. op.

Udenrigsministeren gentog, at hvis der er noget i den danske klimapolitik, der koster job i gartnerierne, må det problem løses, og det er man i fuld gang med at se på. Det er ikke en løsning at droppe den ambitiøse klimapolitik, der skaber andre arbejdspladser. Det ville være en defensiv tilgang. Når man, som man nu har gjort, konstaterer, at gartnerierne har et problem med PSO'en, ser man på det.

Udenrigsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at det nordiske energimarked var et godt eksempel på fordelene ved at kunne sælge strøm til hinanden. Én diskussion er, hvem der skal eje elselskaberne, en anden er, hvordan markedet og nettet fungerer. Fordi de nødvendige ledninger er der, kan Danmark sælge 40 pct. af sin elproduktion. Derfor er Danmarks økonomiske støtte til vindenergien meget mindre end andre landes; man kan tjene penge på den. I lande som England og Spanien er der ikke den samme mulighed for at eksportere, derfor bliver det dyrere for dem. Norden er for øjeblikket et lavprisområde i Europa, hvad angår elpriserne, selv om der er meget vedvarende energi. Det skyldes det store integrerede og liberaliserede marked. Muligheden for at afsætte vedvarende energi er en forudsætning for, at den kan være billig.

3. Eventuelt

4. Siden sidst

a) Orientering om sag ved EU-Domstolen: Sag C-427/12, Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet (om spørgsmålet om anvendelse af gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter)

Udenrigsministeren: Jeg vil gerne benytte lejligheden til at orientere om udviklingen i sag C-427/12, Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet, der vedrører spørgsmålet om anvendelse af gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter. Der er tale om den retssag, hvor Kommissionen i sit forslag til biocidforordningen foreslog indsættelse af en hjemmel til at vedtage delegerede retsakter. I løbet af forhandlingerne om forordningen blev Rådet og Parlamentet imidlertid enige om, at den pågældende bemyndigelse skulle være en hjemmel til at vedtage en gennemførelsesretsakt. Dette anfægtede Kommissionen så ved EU-Domstolen. Jeg kan i øvrigt henvise til notat om sagen oversendt til udvalget den 1. marts 2013 og til den tekniske gennemgang om delegerede retsakter den 29. november sidste år, hvor sagen også blev omtalt.

Spørgsmålet om grænsedragningen mellem gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter er noget, der optager regeringen meget. Danmark intervenserede derfor i sagen til støtte for Rådet og havde som hovedsynspunkt, at EU-lovgiver i nogle tilfælde er overladt et vist skøn og kan vælge, om der i basisretsakten skal gives bemyndigelse til Kommissionen til at vedtage enten en delegeret retsakt eller en gennemførelsesretsakt.

Generaladvokaten afgav den 19. december 2013 sit forslag til afgørelse i sagen. Generaladvokatens forslag er uklart i forhold til det generelle spørgsmål om, hvorvidt EU-lovgiver i nogle tilfælde er overladt et vist skøn og kan vælge mellem de to hjemmelsbestemmelser i Traktaten. Generaladvokatens forslag til afgørelse beror nemlig på en konkret fortolkning af hjemmelsbestemmelsen i biocidforordningen. Generaladvokaten finder på den baggrund, at hjemmelen til at vedtage en gennemførelsesretsakt er korrekt. Hvis Domstolen følger generaladvokatens forslag om en konkret fortolkning, er det ikke givet, at denne dom vil bringe os nærmere en afklaring af det generelle afgrænsningsspørgsmål. Det afgørende er imidlertid, hvad Domstolen vil sige. Dom i sagen kan forventes inden sommerpausen.

Den fungerende formand takkede for orienteringen og påpegede, at udvalget generelt er meget opmærksomt på delegerede retsakter.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3295 (konkurrenceevne - rum- og forskningsdelen) den 20.-21. februar 2014

Den fungerende formand bød den nye minister velkommen.

Uddannelses- og forskningsministeren takkede for velkomsten. De tre punkter på dagsordenen blev forelagt til orientering.

**1. Det Europæiske Semester 2014 – forsknings- og innovationsaspekter
Meddelelse fra Kommissionen om den årlige vækstundersøgelse 2014**

– *Præsentation ved Kommissionen*

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0800

Rådsmøde 3295 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EU-note (13) - E 6 (note af 4/12-13 om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om varslingsmekanismen)

Uddannelses- og forskningsministeren: Det første punkt vedrører Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2014, der blev fremlagt af Kommissionen i november 2013, og som indleder det europæiske semester. Kommissionens vækstundersøgelse drøftes nu på vanlig vis af de forskellige rådsformationer. Under forskningsdelen af konkurrenceevnerådsmødet vil der være en politisk drøftelse af de uddannelses-, forsknings- og innovationsrettede dele af vækstundersøgelsen. Forskning og innovation står fortsat højt på den europæiske dagsorden. Kommissionens vækstundersøgelse lægger bl.a. op til et fortsat fokus på vækstfremmende investeringer og rammebetingelser inden for forskning, innovation og uddannelse. Fra dansk side er vi enige i vigtigheden af dette fokus og særlig i, at det er centralt at se på en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne inden for området.

Det europæiske rammeprogram for forskning og innovation, Horisont 2020, er en vigtig brik, der kan styrke Europas position i forhold til teknologisk udvikling og jobskabelse. Horisont 2020's store fokus på samfundsmæssige udfordringer og en tættere sammenhæng mellem forsknings- og innovationsrettede aktiviteter rummer et vigtigt potentiale for gode synergieffekter mellem aktiviteterne på EU-plan og nationalt. Og her vil den øgede prioritering af partnerskaber stå særlig centralt. Jeg vil i den forbindelse fremhæve aftalen om i Danmark at lancere fem samfundspartnerskaber fra INNO+-kataloget i medfør af forliget om fordeling af forskningsreserven. Disse samfundspartnerskaber skal være med til at løse samfundsmæssige udfordringer og skabe vækst og beskæftigelse i Danmark. INNO+-kataloget er et af initiativerne i den danske innovationsstrategi, der indeholder 27 konkrete initiativer med en overordnet målsætning om at skabe ny vækst og flere jobs. Initiativerne er nu ved at blive implementeret, og jeg forventer, at den kommende innovationsfond etableres pr. 1. april 2014.

2. Rådskonklusioner vedrørende Kommissionens fremskridtsrapport om Det Europæiske Forskningsrum (ERA) 2013

– *Rådskonklusioner*

KOM (2013) 0637

Rådsmøde 3295 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Uddannelses- og forskningsministeren: Der er enighed blandt medlemsstaterne om behovet for en styrket indsats for at realisere Det Europæiske Forskningsrum. Det vil være til gavn for blandt andet EU's globale konkurrenceevne og evnen til at håndtere de store samfundsmæssige udfordringer. For at prioritere og styrke indsatsen i medlemsstaterne forventes der at være opbakning til at udvikle en køreplan inden udgangen af 2014. Udviklingen af ERA overvåges som led i det europæiske semester. Kommissionen forventes at komme med sin næste fremskridtsrapport til september i år, hvor der gøres status, og hvor videre skridt må vurderes.

Det er samlet set regeringens opfattelse, at Danmark er langt fremme med implementeringen af Det Europæiske Forskningsrum inden for alle fem hovedindsatsområder. Det fremgår således heraf, at dette er et område, som jeg her i udvalget vil komme tilbage til senere på året.

3. Kommissionens fremskridtsrapport vedrørende forholdet mellem EU og ESA

– *Præsentation ved Kommissionen*

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2014) 0056

Rådsmøde 3295 – bilag 1 (sammenotat side 8)

Uddannelses- og forskningsministeren: Der vil på rådsmødet være en udveksling af synspunkter på baggrund af en fremskridtsrapport fra Kommissionen med status på det igangværende analysearbejde om det fremtidige samarbejde mellem EU og ESA. EU har en række interesser i rummet, da EU i stadig stigende grad er afhængig af rumbaseret infrastruktur til en række af fællesskabets politikområder. EU har iværksat flere konkrete projekter som f.eks. Galileo, der omhandler satellitnavigation, og Kopernikus, der omhandler jord- og miljøobservation. Den øgede afhængighed af rumbaserede tjenester har gennem de seneste 10 år resulteret i et stadigt tættere samarbejde mellem EU og ESA. Kommissionen færdiggjorde fremskridtsrapporten i går, så vi har endnu ikke analyseret den i detaljer. I rapporten peger Kommissionen på, at den mest hensigtsmæssige løsning vil være, at der enten iværksættes et forbedret samarbejde under den nuværende status quo, eller at der etableres en ny struktur (en EU-søjle) inden for ESA, der udelukkende vedrører samarbejde og styring af EU programmer. Det anføres også, at der på baggrund af denne foreløbige vurdering er behov for nærmere analyser af styrker og svagheder ved de to løsninger. Efter debatten på rådsmødet vil Kommissionen derfor intensivere drøftelse med medlemsstaterne og ESA med henblik på at nå frem til et mere konkret forslag, der fastlægger rammerne for det fremtidige samarbejde mellem de to organisationer. Kommissionen forventer at kunne fremsætte konkrete forslag til rammen for de fremtidige relationer mellem EU og ESA i slutningen af 2014 eller i begyndelsen af 2015.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at der er plads til forbedringer i relationen mellem de to organisationer. Min umiddelbare vurdering er også, at fremskridtsrapporten peger på de to mest realistiske løsninger ud af de i alt fire, der fremgik af Kommissionens meddelelse fra november 2012. Det er derfor fornuftigt at arbejde videre med disse. Disse løsninger tilgodeser både EU's behov, det er det vigtige: Hvad behøver vi for at få for kontinuitet og politisk integrerede løsninger, der ikke stritter i forskellige retninger, og som tager hensyn til det særlige rumfartsmiljø, man finder i Europa, som i høj grad er et resultat af det europæiske samarbejde gennem ESA? Der er altså noget, vi kan bygge videre på. Jeg ser på denne baggrund frem til drøftelsen på mødet.

Mette Bock spurgte om, hvad forslaget vil betyde for dansk forskning.

Uddannelses- og forskningsministeren svarede, at man i Danmark har interesser i rumforskningssamarbejdet, bl.a. på DTU Space. Det går på tværs af forskellige politikområder. Man må derfor deltage i arbejdet med at få ESA og EU til at koordinere deres indsatser.

Udg. Punkt 5. Samråd med erhvervs- og vækstministeren vedr. samrådsspørgsmål A om indførelse af beskyttelse af et enhedspatent

KOM (2011) 0215

KOM (2011) 0215 – samrådsspørgsmål A

KOM (2011) 0215 – bilag 2 (fælles brev fra DI og CO-industri af 1/10-13)

KOM (2011) 0215 – bilag 3 (notits fra DI ITEK og IT-Branchen samt DI og Dansk Erhverv af 21/11-13)

EU-note (12) – E 44 (EU-note af 3/7-13: Den europæiske patentreform – nogle spørgsmål og svar)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 140 (side 515, senest behandlet i EUU 7/12-12)

Punktet var udgået.

Den fungerende formand meddelte, at samrådsspørgsmålet ville blive besvaret skriftligt.

**Punkt 6. Rådsmøde nr. 3295 (konkurrenceevne – indre marked og industridelen)
den 20.-21. februar 2014**

Erhvervs- og vækstministeren forelagde to sager på dagsordenen for det kommende rådsmøde for konkurrenceevne den 20. februar 2014 til orientering og en sag til tidligt forhandlingsoplæg.

FO 4. Infrastrukturforlaget

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0147

Rådsmøde 3295 – bilag 2 (sammenfatning side 2)

EU-note (12) – E 35 (note af 3/5-13 om udrulning af højhastighedsbredbånd)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 346, senest behandlet i EUU 29/11-13)

Erhvervs- og vækstministeren: Den første sag, jeg vil nævne med henblik på tidligt forhandlingsoplæg, er infrastrukturforlaget. Formålet med forslaget er at skabe de nødvendige organisatoriske rammer for at reducere omkostninger forbundet med udrulning af højhastighedsbredbånd i EU. Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men det forventes at Rådet og Europa-Parlamentet vil nå til enighed om forslaget inden valget til Europa-Parlamentet i maj. Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 29. november 2013.

Under siden sidst vil jeg nævne, at det litauiske formandskab, på baggrund af et ønske fra et flertal af medlemslandene samt Europa-Parlamentet, har foreslået at ændre instrumentet fra en forordning til et direktiv. Dette er ikke endeligt vedtaget.

Som sagt skal forslaget være med til at reducere omkostningerne ved udrulning af højhastighedsbredbånd. Dette skal blandt andet ske gennem

- øget tilgængelig viden om den eksisterende infrastruktur.
- bedre koordination af anlægsarbejde mellem de relevante aktører.
- deling af eksisterende passiv infrastruktur – f.eks. kabelkasser og kloakrør.
- forenkling af tilladelsesprocedurer i forhold til etablering af infrastruktur.
- krav om at bygninger forberedes til højhastighedsbredbånd.
- etablering af et nationalt konfliktløsningsorgan.

Regeringen har med sit udspil "Bedre bredbånd og mobildækning i hele Danmark" foreslået initiativer, som på flere måder er i tråd med Kommissionens forslag.

Regeringen har som målsætning, at alle husstande og virksomheder skal have adgang til bredbåndsforbindelser på mindst 100 Mb download pr. sekund og 30 Mb upload pr. sek. i 2020. Målsætningen skal bidrage til en velfungerende digital infrastruktur, uanset hvor man bor.

En stor del af de samlede omkostninger forbundet med udrulning af højhastighedsbredbånd kan tilskrives udgifterne i forbindelse med gravearbejder. Disse udgør ifølge Kommissionen mellem 50 og 80 pct af de samlede omkostninger. Det er vigtigt at få nedbragt omkostningerne forbundet med bredbåndsudrulning. Det vil fremme investeringslysten og dermed incitamentet til udbygning af højhastighedsforbindelser. Kommissionen vurderer, at forslaget kan reducere omkostningerne ved udbredelsen af højhastighedsforbindelser med 20-30 pct og dermed give erhvervslivet i EU besparelser på mellem 300 mia. kr. og 450 mia. kr.

Regeringen er overordnet set positiv over for forslaget og støtter generelt initiativer, der har til formål at reducere omkostningerne ved udrulning af højhastighedsbredbånd. Der er et stort potentiale for besparelser på dette område, og der kan høstes flere fordele via hurtigere udrulning og mindre besvær. Øget adgang til bredbånd vil have positiv effekt på Europas konkurrenceevne og dermed medvirke til øget vækst, investering og samhandel på tværs af Europas grænser. Dette vil også have afsmittende effekt på konkurrenceevnen og væksten i Danmark. Forslaget er generelt blevet positivt modtaget af de danske interessenter, da forslaget medvirker til at skabe bedre fysiske og økonomiske betingelser for bredbåndsudrulningen i hele Danmark. Enkelte interessenter har udtrykt bekymring for så vidt angår de dele af forslaget, der omhandler adgang til eksisterende fysisk infrastruktur med henblik på installation af højhastighedsbredbånd. Regeringen er opmærksom på dette, men finder, at forslaget indeholder en rimelig balance, der betyder, at de samfundsmæssige gevinster ved øget adgang til bredbånd godt kan realiseres, uden at der er grund til bekymring for konkurrencen.

Forslaget indeholder bestemmelser om, at det skal være muligt at få adgang til eksisterende passiv infrastruktur - som f.eks. kabelkasser eller kloakrør. Det skal sikre, at eksisterende infrastruktur udnyttes mere effektivt, og at omkostningerne til udrulning af højhastighedsbredbånd generelt sænkes. Det vil fremme adgangen til bredbånd. Infrastrukturejere kan fastsætte rimelige vilkår og priser for adgangen til infrastrukturen. Har ejeren af infrastrukturen selv planer om at anvende den ledige kapacitet, kan anmodningen om adgang afvises. Det er værd at bemærke, at forslaget ikke åbner op for, at selskaber skal give adgang til den aktive del af nettet og de tjenester, som selskabet selv udbyder.

Forslaget indeholder også pligt til at forberede til installation af højhastighedsbredbånd i forbindelse med nybyggeri og bygninger, der gennemgår større renoveringer. Det er noget, flere lande har udtrykt bekymring for, idet de finder, at forslaget er meget vidtrækkende. Det har også været drøftet, om det er proportionalt og respekterer den private ejendomsret. Enkelte lande har fremsat ønske om, at de pågældende bestemmelser i forslaget udgår. I Danmark vurderes det, at byggeri allerede i dag forberedes til installation af bredbånd i overensstemmelse med de krav, der følger af forslaget, uden at der er lovkrav herom. Regeringen er i den forbindelse af den opfattelse, at der ikke bør indføres overflødige regler eller føres tilsyn med sådanne regler, når det ikke synes nødvendigt i en dansk kontekst.

FO Regeringen kan overordnet støtte forslaget, enten i form af en forordning eller et direktiv. I forbindelse med forhandlingerne ser regeringen dog gerne, at forslaget justeres, bl.a. så der ikke indføres unødvendige regler. Regeringen lægger derfor vægt på, at tiltag i forbindelse med nybyggeri og større renoveringsarbejder udgår af forslaget. Hvis dette ikke viser sig muligt, vil regeringen lægge vægt på, at de pågældende bestemmelser formuleres således, at efterlevelse i Danmark kan anses for opfyldt, uden at der skal ske lovændringer eller indføres nye krav. Ligeledes vil regeringen lægge vægt på, at det tydeligt fremgår, at tiltag respekterer den private ejendomsret.

Regeringen vil arbejde for, at initiativer til forbedring af udrulning af højhastighedsbredbånd ikke utilsigtet begrænser eller ødelægger kommende eller eksisterende konkurrencemarkeder, ligesom der skal sikres en rimelig balance mellem tredjeparts adgang til passiv infrastruktur overfor almenvællets interesser. Regeringen støtter etableringen af et nationalt konfliktløsningsorgan. Det støttes ligeledes, at der nationalt gives mulighed for at fastholde f.eks. tilsynsopgaver og procedurer for konfliktløsning hos de myndigheder, der allerede i dag har kompetencen og beføjelserne hertil. Regeringen mener, at det er vigtigt med denne fleksibilitet i forbindelse med udpegning af et organ til afgørelse af tvister. Regeringen arbejder desuden for, at forslaget gennemføres via omkostningseffektive løsninger. Det handler bl.a. om at sikre, at vi genbruger eksisterende digitale systemer på tværs af det offentlige.

Mikkel Dencker mente, at alle, også fjerntliggende egne, ønsker højhastighedsinternet. Dansk Folkeparti mente dog, at det var på kanten af den private ejendomsret at forpligte konkurrerende teleudbydere til at give hinanden adgang til eksisterende fysisk infrastruktur. Derfor støttede Dansk Folkeparti ikke forhandlingsoplægget.

Mette Bock spurgte, hvorfor forslaget er gået fra at være en forordning til at være et direktiv. Liberal Alliance støttede ikke forhandlingsoplægget, fordi partiet ønsker maksimal konkurrence på området. Det er besværligt nok at få implementeret i Danmark, at den dominerende markedsudbyder er forpligtet til at give andre udbydere adgang til sin infrastruktur. Det princip ville Liberal Alliance gerne fastholde, sådan at man får mere konkurrence og eksempelvis kan presse TDC, men hun var bekymret for, at det vil svække nye udbyderes incitament til at gå ind på markedet, hvis alle skal give hinanden adgang til infrastruktur. Mette Bock glædede sig over regeringens modstand mod overflødige regler.

Erling Bonnesen meddelte, at Venstre støttede forhandlingsoplægget og ministerens indsats imod overflødigt bureaukrati, som han håbede ville lykkes. I forslaget overlader man det i vidt omfang til medlemsstaterne selv at tilrettelægge udbygningen af højhastighedsnettet og fastsætte eventuelle undtagelser, og da han havde noteret sig, at ministeren anerkendte, at nogle ting skal tilpasses, ville han benytte lejligheden til at presse på for bedre internet over hele landet. I sidste finanslov havde man bevilget 60 mio. kr. til hurtigt internet på Bornholm – ville man gøre det samme for f.eks. Langeland eller Sydfyn? Hvis erhvervsdrivende skal leve op til det danske bureaukrati og eksempelvis indberette ting digitalt, kræver det en ordentlig internetforbindelse. Dansk Energi har kritiseret forslaget for at krænke proportionalitetsprincippet og ejendomsrettens ukrænkelighed. Hvordan forholder regeringen sig til det?

Nikolaj Villumsen sagde, at Enhedslisten støttede forhandlingsoplægget.

Erhvervs- og vækstministeren gentog over for Mette Bock, hvad han havde sagt i sin forelæggelse: "Siden sidst vil jeg nævne, at det litauiske formandskab på baggrund af et ønske fra et flertal af medlemslandene samt Europa-Parlamentet har foreslået at ændre instrumentet fra en forordning til et direktiv." Han påpegede, at det endnu ikke var vedtaget.

Erhvervs- og vækstministeren svarede Mette Bock og Mikkel Dencker, at det måske kunne formilde sindene, at det ikke var den aktive del af infrastrukturen, man skulle give andre adgang til, men den passive del. Hvis et selskab har lagt en kabelkasse eller et kloakrør med ledig kapacitet, som det ikke selv skal bruge, kan andre få lov at lægge noget ind der. Det mente han ikke var meget indgribende, det var bare sund fornuft. Hvorfor skulle man grave et rør ned, hvis der ligger et i forvejen? Man kan også blive bedt om at koordinere gravearbejde, så den samme vej ikke skal graves op tre gange i træk. Et firma skal selvfølgelig betale for adgang til et konkurrerende firmas rør.

Ministeren takkede for opbakningen til forhandlingsoplægget og til regeringens kamp mod overflødige regler. Han bekendt havde regeringen ingen betænkeligheder ved forslaget, heller ikke med hensyn til ejendomsretten, men det var klart, at man i videst mulig omfang vil arbejde for, at det, der er overflødigt for dansk lovgivning, udgår.

Mette Bock syntes heller ikke, at dobbeltarbejde var smart, men ville gerne høre, om et firma kan få sin kapacitet tilbage, når den først er stillet til rådighed for et andet firma. Liberal Alliances bekymring var, at gennemførelsen kunne fjerne nye udbyderes incitament for at gå ind på markedet.

Erhvervs- og vækstministeren var ikke sikker på, han forstod Mette Bocks argument. Han svarede, at et firma ikke kan tage sin kapacitet tilbage, men ingen havde sagt, at den skulle udbydes til spotpris. Det firma, der først har taget initiativet, behøver altså ikke at blive stillet i en dårligere situation. Prissætningen må tage højde for omkostningerne.

Mette Bock sagde, at det understregede årsagerne til Liberal Alliances modstand: Man fastlåser situationen fra dag et, fordi nye udbydere på markedet, der gerne vil rulle noget ud, er tvunget til at overlade den ledige kapacitet til andre. Hvordan skal man så udvikle sig? Nye udbydere mister incitamentet til at udfordre de dominerende udbydere, som dermed ikke vil få den nødvendige konkurrence og udfordring.

NOT **Erhvervs- og vækstministeren** gentog, at prisen skulle stå mål med etableringsomkostningerne, så udbyderne bliver ligestillet konkurrencemæssigt. At være flere om at bære byrderne kunne gøre det billigere for det firma, der starter med at rulle kapacitet ud. Han mente, det i mange tilfælde kunne være en udmærket businesscase. Ministeren ville sende eksempler på nogle scenarier over. Han kunne ikke se, at det skulle forhindre nogen i at tage initiativ.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

5. Industriel konkurrencedygtighed:

a) En industriel renæssance i Europa

– *Præsentation fra Kommissionen/politisk drøftelse*

KOM (2014) 0014

Rådsmøde 3295 – bilag 2 (samlenotat side 13)

b) En vision for et indre marked for industriprodukter

– *Præsentation fra Kommissionen/politisk drøftelse*

KOM (2014) 0025

Rådsmøde 3295 – bilag 2 (samlenotat side 20)

c) Energipriser og -omkostninger i Europa

– *Præsentation fra Kommissionen/politisk drøftelse*

KOM (2014) 0021

d) Politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030

– *Præsentation fra Kommissionen/politisk drøftelse*

KOM (2014) 0015

Erhvervs- og vækstministeren: Den næste sag, jeg vil nævne til orientering, er industriens konkurrenceevne. Kommissionen offentliggjorde den 22. januar 2014 en industripolitisk pakke, der er på rådsmødedagsordenen til præsentation fra Kommissionen og politisk drøftelse. Pakken består af to meddelelser: en generel meddelelse om europæisk industripolitik, "For en europæisk industriel renæssance", og en specifik meddelelse om det indre marked for industriprodukter, "En vision for et indre marked for industriprodukter".

I meddelelsen om en europæisk industriel renæssance gør Kommissionen rede for industriens betydning for EU's vækst og konkurrenceevne og sætter et mål om at øge industriens andel af EU's samlede BNP fra 15,1 pct. til op til 20 pct. i 2020. For at nå dette mål vil Kommissionen styrke koordineringen mellem industripolitikken og EU's øvrige politikområder. I meddelelsen udpeger Kommissionen flere områder af særlig relevans for industriens konkurrenceevne, bl.a. behovet for et velfungerende indre marked og adgang til globale markeder, et stærkt erhvervsklima og gode muligheder for investeringer og innovation samt nødvendigheden af at sikre adgang til basale produktionsinput, herunder energi, råmaterialer og kvalificeret arbejdskraft.

Regeringen hilser overordnet Kommissionens meddelelse velkommen og anerkender, at europæisk industri spiller en central rolle for vækst og beskæftigelse i EU og bakker derfor op om Kommissionens målsætning om at revitalisere den europæiske industri. Regeringen finder dog, at der vil være begrænset nytte af at fokusere på en målsætning om, at industrien skal bidrage med 20 pct. til BNP. Fokus bør i stedet være på at fremme værdiskabelse i industriens samlede værdikæde til gavn for vækst og konkurrenceevne. Regeringen vil arbejde for, at EU's industripolitik sikrer bedre rammevilkår for den europæiske industri

gennem et velfungerende indre marked, fokus på innovation og uddannelse, enklere regler og en ambitiøs handelspolitik med fokus på åbne markeder og på forbedret energi- og ressourceeffektivitet. I meddelelsen om det indre marked for industriprodukter præsenteres en række anbefalinger og initiativer til udvikling af EU's lovgivningsmæssige ramme for det indre marked for industriprodukter. Dette inkluderer bl.a. en styrket håndhævelse af lovgivningen og reduktion af de administrative byrder for virksomhederne.

Regeringen bakker op om Kommissionens fokus på at styrke det indre marked for industriprodukter. Det er vigtigt, at der løbende tages højde for den samfundsmæssige og teknologiske udvikling, og at EU fokuserer på at skabe gode og konkurrencedygtige rammer for produktionen med henblik på at få skabt industriarbejdspladser. Regeringen støtter i den forbindelse øget brug af e-forvaltningsløsninger for erhvervslivet og tiltag, der kan medvirke til at sikre en ensartet implementering, anvendelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked. Regeringen lægger desuden vægt på indsatsen for at udvide den eksterne dimension af det indre marked for produkter. Dette gøres f.eks. gennem tilnærmelse af lovgivning, tekniske produktkrav eller standarder på det indre marked med kravene uden for EU.

Som et underpunkt til drøftelsen om industripolitik har det græske formandskab, efter anmodning fra en række medlemsstater, netop i denne uge også sat den klima- og energipolitiske 2030-pakke på dagsordenen for konkurrenceevnerådsmødet. 2030-pakken er også på dagsordenen for energirådsmødet i marts, som klima-, energi-, og bygningsministeren forelægger Europaudvalget forud for dette rådsmøde. Jeg vil derfor i dag ikke fokusere på 2030-pakkens indhold, da jeg i drøftelsen på konkurrenceevnerådsmødet primært vil fokusere på industripolitikken, som er mit ressort. Det er i øvrigt forventningen, at rammen for klima- og energipolitikken frem mod 2030 såvel som industripolitikken vil være på dagsordenen for mødet i Det Europæiske Råd i marts.

Erling Bonnesen var glad for, at ministeren af egen drift orienterede udvalget og gav mulighed for at drøfte området. Hvis han huskede ret, stod der i den klimaaftale, regeringen havde fået vedtaget dagen før, at den ikke måtte koste job. Hvordan ville regeringen undgå det? Gartnerbranchen er eksempelvis meget hårdt presset i forvejen af bl.a. energi- og PSO-afgifter. Vil man fravige gårsdagens aftale og EU's klimamål, hvis de går ud over beskæftigelsen? Det synes ikke umiddelbart sammenhængende at ville opretholde beskæftigelsen og samtidig indføre højere klimamål end andre lande.

Erhvervs- og vækstministeren svarede, at den generelle diskussion om industripolitik og klimaloven, der var blevet vedtaget dagen før med et bredt flertal, var lidt vidtgående. Til foråret ville regeringen diskutere produktionsarbejdspladser og vækst i det private erhvervsliv, også gerne med Venstre, og her ville alle temaerne – gartnerier, PSO osv. – komme på bordet.

6. Europæisk semester 2014 – indre markeds- og industriaspekter

a) Årlig vækstundersøgelse 2014

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0800

Rådsmøde 3295 – bilag 2 (samlenotat side 26)

EU-note (13) - E 6 (note af 4/12-13 om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om varslingsmekanismen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 356, senest behandlet i EUU 29/11-13)

b) Rapport om integration i det indre marked

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0785

Rådsmøde 3295 – bilag 2 (samlenotat side 31)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 356, senest behandlet i EUU 29/11-13)

Erhvervs- og vækstministeren: Den sidste sag, jeg vil nævne i dag, er det europæiske semester, herunder vækstundersøgelsen og den årlige integrationsrapport for det indre marked. Sagen er sat på dagsordenen til politisk drøftelse, og jeg nævner sagen til orientering. Drøftelsen er et led i det europæiske semester, hvor vækstundersøgelsen og relevante rapporter drøftes i en række rådsformationer. Her kan jeg også henvise til økonomi- og indenrigsministerens tidligere forelæggelser for udvalget af den årlige vækstundersøgelse og det europæiske semester. Konkurrenceedvnerådet ventes særlig at fokusere på de dele, som er relateret til et velfungerende indre marked for varer og services.

Bidraget fra Kommissionen til denne drøftelse er således særlig integrationsrapporten for det indre marked. I rapporten gennemgås status for integrationen af det indre marked og Kommissionen identificerer politiske prioriteter, der vil kunne bidrage til at indfri det indre markeds fulde vækstpotentiale. Eksempelvis peger man på en forbedring af kvikskranernes funktion og en dybtgående screening af restriktioner på nationalt plan, der påvirker adgangen til lovregulerede erhverv. Regeringen støtter generelt initiativer, som styrker og videreudvikler det indre marked, og som har til hensigt at skabe beskæftigelse, vækst og styrke EU's konkurrenceevne. Et stærkt og velfungerende indre marked er et af værktøjerne for at få vækst tilbage i Europa.

Regeringen er derfor enig med Kommissionen i, at der er behov for et fortsat fokus på det indre marked og støtter den årlige udarbejdelse af integrationsrapporten. Regeringen støtter derudover, at der i rapporten fokuseres på områder med stort vækstpotentiale, såsom service-, energi- og transportområdet og det digitale marked.

7. Eventuelt

8. Siden sidst

Punkt 7. Rådsmøde nr. 3293 (landbrug og fiskeri) den 17. februar 2014

Ministeren for landbrug, fødevarer og fiskeri meddelte, at der var tale om et relativt kort rådsmøde den 17. februar 2014. Alle punkter var til orientering.

1. Formandskabets arbejdsprogram for første halvår af 2014

– *Præsentation*

Rådsmøde 3293 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Ministeren for landbrug, fødevarer og fiskeri henviste til samlenotatet.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 og forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår støtteordninger til forsyning af skoler med frugt og grøntsager, bananer og mælk og forslag om ændring til forordning (EU) nr. om fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsvarer

– *Præsentation*

KOM (2014) 0032

Rådsmøde 3293 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Ministeren for landbrug, fødevarer og fiskeri: Punkt 2 handler om Kommissionens nye forslag til ændring af ordningerne for skolefrugt og skolemælk. Fra dansk side støtter vi selvfølgelig en forenkling af ordningerne, men det er vigtigt, at de fortsat passer til forholdene i Danmark. På rådsmødet vil der alene være en første præsentation af forslaget, og der vil snart blive oversendt et grundnotat til udvalget.

Erling Bonnesen mente, at Danmark selvfølgelig skal have sin del af kagen, så længe støtteordningerne findes. Han spurgte, om ikke ordningerne stammer fra dengang, man havde store overskudslagre, og om det ikke bare skulle overlades til medlemslandene selv at give tilskud til dem. Mente ministeren, at de skulle fastholdes på europæisk niveau?

Ministeren for landbrug, fødevarer og fiskeri svarede, at han ligesom Erling Bonnesen gerne så landbrugsstøtten nedsat. Ud fra det ønske var flerårsbudgettet ikke ideelt, men dette forslag var dog et konstruktivt og sympatisk element at bruge penge på inden for dets rammer. Der var heldigvis også mulighed for at tage mange af beslutningerne nationalt. Den mulighed måtte man være progressiv og offensiv i forhold til. Det kunne, som Erling Bonnesen antydede, givetvis gøres smartere.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2013) 0812

Rådsmøde 3293 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 226 (side 500, senest behandlet i EUU 13/12-13)

Ministeren for landbrug, fødevarer og fiskeri: Punkt 3 handler om Kommissionens forslag om reform af ordningen for salgsfremme. Fra dansk side er vi glade for, at forslaget flugter med, hvad vi har arbejdet for. Kommissionen foreslår, at ordningen i højere grad fokuseres på informationskampagner og eksport til lande uden for EU. Det gælder det om at holde fast i.

4. (Evt.) Drøftelse af mælkepakken og markedssituationen for mælk og mejeriprodukter

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3293 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Ministeren for landbrug, fødevarer og fiskeri: Punkt 4 er en drøftelse af markedssituationen for mælk og den såkaldte mælkepakke. Der er to lejre, når det kommer til mælk. En gruppe lande har stor fokus på at lette overgangen til at mælkekvoterne afskaffes i 2015. Det gælder også Danmark, hvor de danske mælkeproducenter ser ud til at skulle betale over 170 mio. kr. i strafafgift for at have produceret over kvoten i 2013/2014. Det vil ramme mere end halvdelen af de danske producenter. Derfor støtter vi fra dansk side, at Kommissionen justerer den såkaldte fedtregulering, så kvoterne reelt bliver øget lidt i de sidste år med kvoter. Andre lande vil hellere diskutere retningslinjer for krisetiltag med fokus på en eller anden form for udbudsstyring og prisovervågning. Det falder ikke så godt i tråd med den danske holdning. Vi skal ikke tilbage til den gammeldags landbrugs-politik. Det skal nok blive en spændende diskussion i Rådet.

5. Forslag til om henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på vegne af Den Europæiske Union at indlede forhandlinger om en ny protokol til fiskeripartnerskabsaftalen med Mauretanien

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0931

Rådsmøde 3293 – bilag 1 (samlentat side 16)

Ministeren for landbrug, fødevarer og fiskeri: Punkt 5 drejer sig om fornyelse af fiskeriprotokollen med Mauretanien, som jeg har med til en tidlig forelæggelse. Det er i første omgang et mandat til Kommissionen om at starte forhandlinger med Mauretanien. Når forhandlingerne er afsluttet, vender Kommissionen tilbage med et forslag til Rådet og Europa-Parlamentet. Der skal vi så se på, hvorvidt vi kan støtte forhandlingsresultatet. Fra dansk side holder vi os til den tilgang, som der var enighed om i Fødevarerudvalget tilbage i januar 2011, hvor der bl.a. blev lagt vægt på at sikre bæredygtigt fiskeri og menneskerettigheder.

6. Eventuelt

7. Siden sidst

FO Punkt 8. Forslag til forordning om ændring af forordning (EF) nr. 261/2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og forordning (EF) nr. 2027/97 om luftfartsselskabers erstatningsansvar ved luftbefordring af passagerer og deres bagage

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0130

KOM (2013) 0130 – bilag 5 (samlenotat)

KOM (2013) 0130 – bilag 3 (henvendelse af 6/6-13 fra Rejsearrangører i Danmark)

KOM (2013) 0130 – bilag 4 (notat om bedre håndhævelsesmuligheder i klagesager om passagerrettigheder på luftfartsområdet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 336, senest behandlet i EUU 29/11-13)

EUU alm. del (13) – bilag 51 (side 27 behandlet i EUU 4/10-13)

EUU alm. del (12) – bilag 472 (side 1345 FO, forhandlingsoplæg forelagt

EUU 7/6-13)

Den fungerende formand bød den nye transportminister velkommen.

Transportministeren: Jeg skal hermed forelægge et revideret forhandlingsoplæg om forslaget om passagerrettigheder inden for luftfarten. Sagen blev sidst forelagt til forhandlingsoplæg i juni 2013 og til orientering i november 2013. Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet den 14. marts 2014 til politisk enighed. Ifølge planen skal dagsordenen for rådsmødet forelægges her i udvalget den 28. februar 2014. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det græske formandskab kan nå at forhandle sagen færdig inden dette møde, og derfor forelægger jeg det reviderede forhandlingsoplæg for jer i dag.

Europa-Parlamentet har i forbindelse med behandlingen af forslaget lagt op til en stramning af passagerernes rettigheder på en række centrale elementer vedrørende usædvanlige omstændigheder, retten til kompensation ved lange forsinkelser og luftfartsselskabernes pligt til at tilbyde indkvartering. På den baggrund ønsker jeg at revidere forhandlingsmandatet i sagen. Jeg mener således, at Europa-Parlamentet foreslår en bedre balance, end der er i Kommissionens oprindelige forslag, mellem hensynet til luftfartsselskaberne og hensynet til passagerens rettigheder på nogle centrale punkter. Jeg vil fremhæve tre områder, som jeg særligt har fokus på i denne forbindelse: øget klarhed over, hvornår passagerne har ret til kompensation, simplere administration for luftfartsselskaberne og bedre håndhævelse på tværs af medlemslandene.

I det hidtidige mandat støttede regeringen forslaget om, at retten til kompensation kun skal udløses, hvis forsinkelsen er på 5 timer for flyvninger på mindre end 1.500 km, 9 timer på flyvninger på mellem 1.500 og 3.500 km og 12 timer på flyvninger over 3.500 km. Jeg foreslår i det nye mandat, at regeringen skal arbejde for, at reglerne for, hvornår en passager kan få kompensation, skal gøres mere enkle. Det er vigtigt, at man som passa-

ger kender sine rettigheder og let kan gennemskue, hvornår man er berettiget til kompensation ved en forsinkelse. Jeg vil derfor arbejde for, at retten til kompensation bliver udløst efter 5 timers forsinkelse, uanset hvilken distance passageren skal flyve. Ved at have et fast timetal, som udløser kompensation uanset distancen, bliver reglerne lettere at efterleve for luftfartselskaberne, de bliver mere gennemskuelige for passagerne og nemmere at håndhæve for myndighederne.

I det hidtidige mandat støttede regeringen forslaget om, at luftfartsselskaberne maksimalt er forpligtet til at tilbyde hotelindkvartering i tre nætter i tilfælde af aflysning eller forsinkelse. Jeg foreslår i det nye mandat, at luftfartsselskaberne er forpligtet til at tilbyde hotelindkvartering i op til fem nætter i tilfælde af flyaflysning eller forsinkelse ved ekstraordinære omstændigheder. Det er vigtigt, at passagererne bliver tilgodeset i sådanne ekstreme situationer. Med de gældende regler er denne forpligtelse ubegrænset. Det er dog fornuftigt i forhold til luftfartsselskabernes omkostninger, at denne forpligtelse begrænses ved ekstraordinære omstændigheder, som f.eks. en askesky. Med en forpligtelse til at tilbyde hotelindkvartering på op til fem nætter bliver balancen mellem luftfartsselskaberne og passagerne bedre.

Ifølge det hidtidige mandat arbejdede regeringen for, at de nationale håndhævelsesorganer skulle træffe bindende afgørelser i klagesager mellem passagerer og luftfartsselskaber. Jeg vil fortsætte arbejdet med at styrke harmoniseringen af de nationale håndhævelsesorganers sanktioner. Som det ser ud nu, giver forordningen mulighed for meget forskelligartede sanktioner, hvor luftfartsselskaberne ikke efterlever reglerne, og i praksis er det tydeligt, at reglerne reelt bliver sanktioneret forskelligt i medlemslandene.

Som I ved, har vi i Danmark ændret reglerne. Trafikstyrelsen, som er den nationale håndhævelsesmyndighed i Danmark, har derfor siden den 1. januar 2014 kunnet træffe bindende afgørelser i klagesager mellem passagerer og luftfartsselskaber. Trafikstyrelsen vil nu anmelde de luftfartsselskaber, som ikke overholder Trafikstyrelsens afgørelser, til politiet med krav om bødestraf. Den uensartede sanktionering i EU er et stort problem for passagerne, som ikke altid er sikre på, at de får den kompensation fra luftfartsselskaberne, som de har krav på. Det har vist sig, at nogle medlemslande efter national lovgivning ikke kan fastlægge, at de nationale håndhævelsesorganer skal træffe bindende afgørelser. Jeg vil derfor arbejde for et øget samarbejde mellem de nationale håndhævelsesorganer på tværs af medlemsstaterne. Hvis vi kan få skabt en åben kommunikationslinje mellem medlemslandene, kan vi derigennem sikre, at luftfartsselskaberne bliver pålagt de samme sanktioner i de tilfælde, hvor luftfartsselskaberne ikke følger reglerne. Dette vil sikre en ensartethed i passagerens mulighed for at opnå kompensation, uanset hvilket luftfartsselskab passageren flyver med, og uanset i hvilket medlemsland passageren klager.

FO Alt i alt mener jeg, at disse forslag vil forbedre passagerernes rettigheder og derigennem skabe en bedre balance mellem passagererne og luftfartsselskaberne. På denne baggrund indstiller regeringen til, at forhandlingsmandatet revideres således,

- at man fra dansk side støtter forslaget om gennem klarere og enklere regler at opnå en mere ensartet administration medlemsstaterne imellem for derved at sikre en mere ensartet håndhævelse af passagerrettighederne for luftfart på tværs af EU's medlemsstater,
- at man fra dansk side støtter, at luftfartsselskaberne har en maksimal forpligtelse til at tilbyde hotelindkvartering i tilfælde af aflysning eller forsinkelse,
- og at man fra dansk side støtter, at det er det selskab, der er ansvarlig for en forsinkelse, der skal yde kompensation for hele rejsen, hvor tilslutningsflyene er en del af en enkelt befordringskontrakt.

Man arbejder fra dansk side yderligere for,

- at forpligtelsen til at tilbyde hotelindkvartering er på fem nætter i stedet for de tre nætter, som Kommissionen foreslår,
- enklere regler for, hvornår retten til kompensation udløses, og at kompensationen udløses ved en forsinkelse på 5 timer uanset kilometerafstande,
- at de nationale håndhævelsesorganers sanktionsmuligheder harmoniseres ved et øget samarbejde mellem disse organer, og
- at de nationale håndhævelsesorganer kan træffe passende foranstaltning over for luftfartsselskaber, som ikke følger de nationale håndhævelsesorganers afgørelser.

Mikkel Dencker mente, at Kommissionens forslag om at begrænse luftfartsselskabernes forpligtelse til hotelindkvartering til en værdi af 100 euro pr. nat i nogle byer ville være utilstrækkeligt. Var ministeren enig i, at beløbet er for lavt, og ville han i så fald arbejde for at hæve det?

Erling Bonnesen meddelte, at Venstre støtter forslaget. Det er positivt at forenkle reglerne, men vurderede ministeren, at man kan komme igennem med den nævnte 5-timersregel?

Mette Bock sagde, at Liberal Alliance foretrækker frivillige aftaler mellem branchens organisationer frem for obligatorisk bureaukrati. Partiet kunne derfor ikke støtte forhandlingsoplægget, om end partiet anerkender, at der er sket forbedringer i forhold til tidligere udkast.

Nikolaj Villumsen var tilfreds med, at passagerrettighederne med Europa-Parlamentets forslag bliver forbedret, men der var stadig en del knaster, jf. Forbrugerrådets henvendelse til udvalget. Derfor støttede Enhedslisten ikke forhandlingsoplægget.

Transportministeren svarede, at mange luftfartselskaber giver underskud, og at man må afveje hensynene til luftfartsselskaberne over for hensynet til passagererne, fordi luftfartsselskaberne er vigtige for, at Europa kan forblive en stærk region. De forelagte ændringer går i retning af mere forbrugerbeskyttelse og klarere rettigheder. Han forstod, at man kunne ønske sig endnu mere forbrugerbeskyttelse, men man måtte passe på de europæiske luftfartselskaber.

Transportministeren medgav, at det kan være en udfordring at finde et værelse på et luft-havnshotel til 100 euro, men han mente, at en øvre grænse var en god idé. Under aske-skyen var nogle passagerer blevet indkvarteret på femstjernede hoteller. Det kostede millioner af kroner og kunne fremover give helt uoverskuelige regler, også med hensyn til forsikring. Klare regler er både til gavn for forbrugerne og luftfartsselskaberne, og nu havde man valgt en grænse, som i forhold til Kommissionens oprindelige mandat er fornuftig med sin udvidelse fra tre til fem nætter. Da der var tale om et minimumskrav, kunne luftfartsselskaberne jo indkvartere til et højere beløb. På Erling Bonnesens spørgsmål om chancerne for at få det igennem, svarede ministeren, at det, så vidt han forstod, var umuligt at sige, hvordan og hvornår det ender.

Mikkel Dencker ønskede ikke, at flyselskaber skulle tvinges til at indkvartere passagerer på femstjernede hoteller. Han mente bare, at 100 euro var for lidt til et ordentligt værelse. Da regeringen ikke ville arbejde for at hæve beløbet, ville Dansk Folkeparti ikke støtte forhandlingsoplægget.

Transportministerens erfaring var, at det som regel kunne lade sig gøre at finde et hotelværelse inden for forslagens rammer. Han understregede, at forhandlingsoplægget in-debar en udvidelse af antallet af overnatninger.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens for-handlingsoplæg, idet kun Liberal Alliance, Enhedslisten og Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

Mødet sluttede kl. 13.00.